

S ha már az emlékkívánás és emlékhagyás - nemcsak Jézus óta – egyetemes emberi megnyilatkozás, ezen a szép ünnepen én is egy emléket rajzolok lelkedre, hogy azt magaddal vidd: Újra aranyhajú, csillogó szemű gyermek vagy. A régi ház udvarán, vagy valahol a kertben játszol. Ragyogóan süt a nap, a konyhából a készülő ebéd édes illata száll feléd. S te egyszer csak édesanyád jól ismert hangját hallod. Téged szólít, utánad kiált: gyermekem, gyere haza, az asztal meg van terítve. Rátekintek erre a megterített úrasztalára, és édesanyák hangját hallom: kenyértésztát dagasztó, kemencét hevítő, szakadt ruhát foltozó, illatos ebédet főző, kendert szövő édesanyákét. Szólnak újra hozzánk, kiáltanak az élet poros útján továbbhaladókra virágos sírok alól, vagy kakukkfűvel benőtt, elfelejtett hantok alól, hangjukban a szülőföld, isten hangja szól. gyermekem, gyere haza, az asztal meg van terítve. Neked táruul ki ma az ajtó és szülői, testvéri, baráti szív. Számodra itt az asztal mindég meg van terítve, ide mindég hazaérkezel. Ámen.

SIMÉN DOMOKOS

KARÁCSONY BIZTATÁSA *

A gyakori gondok-szomorúságok és a gyér örömök mozaikjaiból töltjük életünket Isten után. Riaszt az élet a biztos megélhetés bizonytalanságával, mert az embernek tehetsége van mindent elrontani. Naponta riaszt az emberi korlátoltság-butaság: Vigyázz, csak ránk, jön a századvég-ezredvég és a világvége... úgy beszélünk, mintha Isten beszédét nem ismernők a Bibliából: „A ti utaitok, nem az én utaim, a ti gondolatotok, nem az én gondolatom.” Félünk, és sok félni valónk van. Oka nem a világ, nem az Isten, hanem a magunk kicsinyhitűsége, elsivatagodásunk, elszakadásunk Istentől. Panaszkozunk, hogy elhagyott az Isten

A körülöttünk és bennünk lévő világ értelmesen megmagyarázza azt, hogy van egy gondoskodó Gondviselés velünk, életünkkel-ételünkkel. Neki gondja van, nagy gondja a lelkünkre, a hitünkre is. Ilyen lelki szűkesztendőben küldte el a beteljesedést annyi advent után, és ma is küldi a világhoz Megváltónak, Megtartónak, örömmüzenetnek Jézust, hogy legyen a bethlehemi csillag világossága értelmünknek és melegség lelkünknek. Hozzád küldi személyesen Isten Jézust, hogy ne riasszon az élet, a butaság, a lelki sivárság..., hogy boldog légy, te, karácsonyt lélekben is megszentelő ember.

Karácsonyban Isten üzenete a világnak Jézussal ez:

- „Ne féljete...”, mert a félelem bizonytalanná, kapkodóvá, gyávává tesz. Szétriaszt egymástól.

- „Örömet hirdetek...”: a lélek, a hit, az értelem összhangját, mert ez a boldogság, a megelégedettség. Higgyétek el, hogy nem az a megelégedett, a

* Elhangzott a Csíkszeredai TV. adásában

boldog, akinek mindene megvan..., hanem aki megelégedett, annak van mindene, boldogsága.

- Isten a szeretet ünnepévé szánta karácsonyt vallásra, nyelvre, nemzetre, fajra való különbség nélkül mindenkinek... Mindenki arra igyekszik, hogy általa „legyen a földön béke és az emberekhez jóakarata.” Így mi is újra megtaláljuk Jézusban a Megtartót, Megváltóját félelmünknek, emberi gyengeségeinknek, mint ahogy megtalálták a bölcsek és a pásztorok is, ezzel tennék tisztességet, ezzel vinnék ajándékot a Jézus-hirdette jövendőnek.

- Ehhez a pásztorok elhatározottsága kell, kik így szóltak. „Menjünk el mind”, senki se maradjon ki abból a jelképes „népszámlálásból”, amelyik a Jézus tanítása szerinti boldogokat veszi számba, nem csak karácsonykor, hanem minden nap. Legyünk együtt a Jézus bölcsőjénél, és adjon az Isten különbség nélkül boldog karácsonyt mindnyájunknak. Ámen.

EGYHÁZI ÉLET - HÍREK

Egyházi Képviselő Tanács

Az Egyházi Képviselő Tanács július 8-án tartott ülésén az Egyházi Főtanács előkészítésével foglalkozott, a szeptember 2-án tartott rendkívüli ülésen a lelkészek javadalmazását tárgyalta. Az Egyházi Képviselő Tanács III. negyedévi rendes ülését szeptember 30-án tartotta, a IV. évnegyedi ülést november 18-án, amely a Zsinatot készítette elő.

Egyházi Főtanács

Az Egyházi Főtanács július 23–24-én tartotta évi rendes ülését. A Főtanács alkalmával tartott istentiszteleten a lelkészi szolgálatot Nagy László marosvásárhelyi esperes végezte. A Berde-serleggel Molnos Lajos főtanácsai tag mondott pohárköszöntőt.

Zsinat

A Zsinat november 26–27-én tartotta ülését a vargyasi egyházközségben. A Zsinat elfogadta szertartásaink egységesítését. A Zsinat alkalmával 19 lelkészt szenteltek fel: Kriza János egyházi kiadó és nyomdavezető, kidei beszolgáló lelkész, Molnár B. Lehel levéltáros, Lázár Levente csokfalvi, Jenei Sándor Levente szabécdi, Kecskés Csaba marosvásárhelyi másodlelkész, Csete Árpád ravai, Sándor Szilárd szentháromság-kisadorjáni, Dimén József tordatúri, Jakab Zsolt újszékelyi, Krizbai Béla homoródszentmártoni, Ilkei Árpád homoródújfalvi, Józsa Lajos kökői, Pap Mária szentivánlaborfalvi, Lőrinczi Lajos csehétfalvi, Kopándi Botond torockószentgyörgyi, Moldován Sz. Noémi csekefalvi, Gyerkes Zsuzsanna mézskői, Tordai Ernő sepsikőröspataki lelkészt és Gyerő Dávid sepsiszentgyörgyi segédlelkészt. A 26-án tartott istentiszteleten a lelkészi szolgálatot Pálfi Dénes sinfalvi lelkész, az énekvezéri teendőket Pálfi Dénesné Kereki Ildikó sinfalvi énekvezér végezte. Az istentisztelet alkalmával ifj. Toth Péter gondnok üdvözölte a püspök urat, Páll Péterné a főtisztelendő asszonyt és a vargyasi énekkar énekszámokat adott elő. A 27-én tartott zsinati istentiszteleten a lelkészi szolgálatot Nagy Endre magyarsárosi lelkész, az énekvezéri teendőket Fekete Leventéné Durugy Judit nagyajtai énekvezér végezte, az istentisztelet alkalmával került sor a lelkésszentelésre, lelkésszentelő beszédet dr. Szabó Árpád püspök mondott majd a lelkészek letették az esküt, kézrátétellel megtörtént a szentelés. Ezt követően a vargyasi egyházközség ifjai megajándékozták a felszentelt lelkészeket, az énekkar énekszámokat adott elő, az ifjú lelkészek részéről Ilkei Árpád homoródújfalvi lelkész mondott köszönetet. Dancs Lajos énlaki lelkész mondott úrvacsorára előkészítő beszédet, majd megtörtént az úrvacsoraosztás. A közebeden a Berde-serleggel dr. Kisgyörgy Árpád főgondnok mondott pohárköszöntőt. A Magyarországi